

hanc quæstionem plene examinat, et concludit, licitam esse affrancationem, et citat n. 5, pro hac opinione Cajet., Less., Valent., et alios... Quapropter respondi (concludit Clericus)... prævalere opinionem tenentem non esse illicitum redimere pensiones anticipatis solutionibus absque beneplacito Apostolico, intelligendo de pensionibus reservatis ad favorem clericorum, vel aliarum particularium personarum; et « exceptis semper pensionibus assignatis in titulum beneficii, ac illis, super quibus initum esset pactum eas affrancandi, antequam reservatæ fuissent. » *De pension., discord. 16, num. 9 et seqq.*

(24. Quæritur adhuc, an cessante paupertate pensionarii, cessare debeat pensio, saltem ea imposita ab ordinario? Affirmativam tuetur de Luca (quoad pensionem nempe ab ordinario constitutam) in hæc sane verba: « Cumque dicta facultas habeat causam præcisam necessitatis providendi, idcirco, quamvis tunc non reperiissem auctoritatem, quæ specialiter descenderet ad hos terminos (scilicet ad casum in questione), neque occasio præbuerit id formiter disputare, adhuc tamen dixi, contra pensionarium probabilius respondendum videri, ut, cessante necessitate, cesset pensio ex regula cum cessante, » etc. *De pension., disc. 40, n. 6.*

(25. Id quidem evinci videtur ex Rola, in *Melevitan. contributionis*, 21 Aprilis 1660, coram Cerro, apud prælaud., card. de Luca, l. c., disc. 77, n. 2, ubi ponitur, contributionem injunctam ex beneficiis et redditibus

PERCUSSIO.

Vide verb. EXCOMMUNICATIO, art. 12, a n. 2 ad 6.

PEREGRINI.

Vide verb. LEX, art. 3, an. 18 ad num. 51.

PERJURIUM.

Vide verb. ACCUSATUS, a num. 31 ad 43, verb. JURAMENTUM, art. 1, a n. 13 usque in finem, verb. MENDACIUM, a n. 17 ad 21, verb. POENA, art. 2, a num. 176, verb. RESTRICTIO MENTALIS per tot., verb. REUS, n. 26.

PERMUTATIO BENEFICIORUM.

Vide verb. RESIGNATIO, seu RENUNTIATIO BENEFICIORUM.

PERQUISITIO.

SUMMARIUM.

1. De perquisitione juxta varios casus; vide ut sequitur.

(1. Perquisitio frumenti ecclesiasticorum in locis immunibus a nuntio demandata ministro laico improbat; et injungitur, ut deputet personam ecclesiasticam non confidentem ministris abundantiae. Sacra congregatio Immunit., in *Florentina*, 9 Februar. 1694, lib. II *Decret. Paul.*, pag. 71.

(2. Perquisitio in molendinis et in aliis locis commendæ religionis Hierosolymitanæ, Appaltatoribus non est licita, nisi me-

ecclesiasticis pro sustentatione collegii noviter erecti, cessare debere, postquam aliunde idem collegium de congrua dote provisum fuerat, unde propterea cessabat ratio, seu causa finalis assignationis. Secus vero tenendum, docet idem clar. scriptor, quoties de pensione per Summum Pontificem constituta sermo est: « Siquidem de potestate Papæ in beneficialibus absoluta dubitandum non est gravandi ecclesias, etiam perpetuis pensionibus. » *Dis. cit.*, n. 4.

(26. Tandem disquirendo super quibus beneficiis pensio imponi possit. (27. Illud tene, super abbatibus consistorialibus pensiones ab ordinariis minime imponi posse. *Leuren., Forum benef.*, p. III, cap. 4, q. 469. (28. Nec super beneficiis simplicibus non excedentibus xxiv ducatos de camera; *Azor., p. II, l. VIII, cap. 8, q. 7: Ventriglia, tom. II, adnot. 11, § 1, num. 39; Leuren., loc. cit.*, q. 470. (29. Nec super canonicatibus et dignitatibus non excedentibus valorem centum ducatorum. *Paris., lib. VI, q. 2, num. 28. (30. Leur., l. et num. cit.*, et non nisi pro parte hujus, excessus gravare hujusmodi beneficia pensione solet Pontifex. *Leuren., ibid.*, num. 3.

(31. Nec super præbendis theologalibus, quippe hanc esse indolem talis præbendæ ut nullius pensionis onere gravari possit. *Tondul., Qq. benef.*, p. II, c. 1, § 4, n. 51; *Leuren., l. cit.*, quæst. 471.

(32. Bene vero super abbatibus, aliisque beneficiis in perpetuum commendatis pensio imponi potest. *Leur., ib.*, n. 472
Sed hæc satis.

etiam super asserta moneta contra d. Regularem carceratum a curia laica, et statim remissum in carceribus nuntiaturæ. *Ead. sac. congregat. Immunit., in Neapolitana*, 29 Maii 1696, lib. II *Decr. Valleman.*, pag. 26.

(4. Vigore litterarum perquisitionis rerum furatarum vicarius non consignet judici sæculari res et pecunias, quæ non sunt expressæ et indicatæ inter res furatas, sed ipsas consignet cui de jure. *Eadem sacra congregatio Immunit., in Neapolitana*, 15 Junii 1677, lib. *Decret. Martel.*, pagina 306.

(5. Permittitur perquisitio furti pecuniarum comissi a ministris domus Sanctissimæ Annuntiatae, ut prætenditur, absconditi in monasterio monialium; facienda tamen per episcopum, vel aliam personam ecclesiasticam. *Ead. sac. congregat. Immunit., in Trojana*, 11 Januar. 1626, lib. *Scripturarum veterum*, pag. 91.

(6. Datur facultas perquirendi thesaurum in ecclesia ad effectum consignandi cui de jure, facta tamen obligatione de reducendo omnia in pristinum. *Ead. S. congreg. Immunit., in Capuana*, 6 Maii 1664, lib. *Decret. Rocci*, pag. 533.

(7. Datur facultas perquirendi et extrahendi instrumenta ad usum conficiendi aleas in locis immunibus, etiam in monasteriis regularium, non tamen mulierum. *Eadem sacra congregatio Immunit., in Romana*, 12 Junii 1678, lib. II *Decret. Aldov.*, pag. 1612.

(8. Datur facultas episcopis status Mediolan. perquirendi fraudes, et res repositas in locis immunibus in præjudicium Appaltatorum in forma, etiam in domibus regularium, et illius vigore procedant, et provideant per viam præcepti tantum, non autem per viam edicti. *Eadem sac. congreg. Immunit., in Mediol.*, 23 Sept. 1659, lib. *Decret. Rocci*, pag. 210.

(9. De mandato Sanctissimi datur eminentissimo archiepiscopo facultas ad annum perquirendi res furatas; res uti dicitur *di contrabbando*, res dolose decoctorum, et res administratorum substantiæ pupillorum in locis immunibus quibuscunque (exceptis monasteriis monialium, et conservatoriis), et consignandi judici sæculari, ut de ipsis disponat, prout de jure, recepta promissione prius, et juramento non utendi rebus sic extractis pro corpore delicti. *Eadem sacra congreg. Immunit., in Mediol.*, 13 Aug. 1696, lib. II *Decret. Vall.*, pag. 168.

(10. Datur facultas, annuente sanctissimo, perquirendi eminentiss. legato in omnibus locis immunibus (exceptis monasteriis mo-

PERSONATUS.

Vide verb. BENEFICIUM, art. 1, num. 27.

PESTIS.

SUMMARIUM.

1. Quid in variis casibus pestis; ad num. 15. — 14. Quoad administrationem sacramentorum tempore pestis, ad num. 19.

(1. Jubente sanctissimo, injungitur archiepiscopo Neapolitano publicare edictum pœnale, ne aliqua persona ecclesiastica sæcularis et regularis audeat tempore suspi-

nialium) fraudes contra Appaltatores Tabacchi; dummodo in faciendis istis perquisitionibus utatur ministerio personæ ecclesiasticæ cum solitis cautelis. *Ead. sacra cong. Immunit., in Ferrarien.*, 14 April. 1693, lib. I *Decret. Vallem.*, pag. 39.

(11. Conceditur facultas perquirendi in locis immunibus bona spectantia ad spoliolum, et extrahendi in forma. *Eadem sacra congregatio Immunit., in Ferent.*, 7 Maii 1659, lib. *Decret. Rocci*, pag. 86.

(12. Dantur A. C. litteræ perquisitionis in forma contra bona episcopi debitoris pensionis, excepta cathedrali et palatio episcopali. *Ead. sac. cong. Immunit., in Callien.*, 31 Jul. 1674, lib. I *Decret. Altov.*, pag. 977.

(13. Dantur litteræ perquisitionis in forma A. C. pro rebus seu frumentis, ac penoribus episcopi ad favorem pensionarii dicti episcopi. *Eadem S. congr. Immunit., in Romana, seu Nolana*, 21 Octobr. 1679, lib. II *Decret. Altov.*, pag. 1863.

(14. Dantur A. C. litteræ perquisitionis in forma contra episcopum, qui fraudulenter transtulerit omnia sua bona in locis immunibus ad effectum non satisfaciendi eminentissimo cardinali creditori pensionis. *Eadem sacra congreg. Immunit., in Terracinen.*, 8 Septemb. 1675, lib. I *Decret. Altov.*, pag. 1144.

(15. In casu, quo parochus debitor cuiusdam sacerdotis conservabat omnia omnino bona sua in domo parochiali, conceduntur episcopo litteræ perquisitionis et extractionis ad favorem creditoris, attento, quod jam obtinuerat mandatum executivum contra parochum. *Eadem sac. congr. Immunit., in Tyburtina*, 19 Septemb. 1708, lib. *Dec. Marefusi*.

(16. Contra debitores, qui fraudulenter transtulerunt omnia bona sua in diversis locis immunibus, conceditur episcopo, ut possit perquirere et extrahere ea ad effectum consignandi, facto inventario, judici competenti, ut de iis disponat, prout de jure. *Eadem sacra congregatio Immunit., in Catacen.*, 6 Octobr. 1708; lib. III *Decret. Marefusi, in Neapolitana*, 19 Septembris d. A. et lib.

(17. Censurati ob perquisitiones eorum jussu factas in ædibus canonicalibus absolvuntur in forma privata; qui vero illas fecerunt, quatenus petant, absolvuntur in forma Ecclesiæ. *Ead. sacra cong. Immunit., in Florentina*, 9 Feb. 1694, lib. II *Decret. Altoviti*, pag. 103.

cionis pestis ingredi civitatem Neapolitanam, absque speciali licentia ejusdem archiepiscopi gratis concedenda. S. cong. Immun., in *Neapolitana*, 20 Jun. 1606, lib. v *Decret.* Paul., pag. 100, apud Riccium, verb. *EDICTA ECCLESIASTICA*, num. 10.

(2. Et injungitur nuntio, ut quinque canonicos Lateranenses, qui fuerunt ingressi, puniat rigore, nec non abbatem, qui illos recepit. Eadem sacra cong. Immun., *ib.*

(3. Datur facultas extrahendi personas, et res suspectas morbo pestilentiali. Unde fuit prorogata ad decennium talis facultas extrahendi personas, et res suspectas morbo pestilentiali. Ead. S. congreg. Immun., in *Meliten.*, 26 Mart. 1693, lib. i *Decret.* Vallem., pag. 179.

(4. Regulares, qui tempore pestis absque beneplacito Apostolico solvunt scuta duo millia pro construendis Lazaretis, incidunt in penas contentas in decreto de rebus Ecclesiae non alienandis. Eadem sacra congregatio Immunitat., in *Florentina*, 21 Januar. 1631, lib. ii *Decret.* Paul., pag. 71.

(5. Similiter regulares, qui sine dicta facultate tempore pestis concedunt vel consentiunt concessioni conventuum pro usu Lazaretis, incidunt in excommunicationem. Eadem sacra congreg. Immun., apud Riccium, verb. *Pestis*.

(6. Quomodo episcopi residere et ministrare sacramenta debeant, et possint tempore pestis. *Vide verb.* *EPISCOPUS*, art. 3, num. 12 et seq.

(7. Parochi tempore pestis residere omnino tenentur in suis parochialibus; possunt tamen per alium idoneum ministrare parochianis suis peste infectis sacramenta baptismi et poenitentiae, et si non resederint, contra eos procedendum est, servata forma concilii Tridentini, cap. 1, in fine sess. xxiii, *De reform.*, sac. congregat. Conc., in *Mediol.*, 10 Octob. 1576; apud Barbosam, in *Summa Apostolic. dec.*, verb. *PAROCHUS QUOAD RESIDENTIAM*, n. 16.

(8. Parochi tempore pestis an teneantur etiam ministrare Eucharistiam Peste infectis? Variant doctores. Mofesius enim, Major, et alii apud Dianam, part. iii, tract. 4, resol. 174, et part. v, tract. 3, resol. 53; Lohner, in *Instruct.* 6, part. iii, *De Eucharistia*, art. 3, quest. 5; Gobat, tract. 4, num. 414, et alii, docent, parochum tempore pestis non teneri ministrare Eucharistiam, quia cum ejus vita requiratur ad alia sacramenta magis necessaria, etiam aliis conferenda, non videtur esse propter aliquos exponenda tanto periculo in administratione sacramenti, utilis quidem, sed minus necessarii. Econtra Suarez, Fagundez, Tolet., Navarr., Sotus, Heringq., Villalob., Filliuc, Sylvester, Nugnus, Marchant., Mancin., Tabiena, Sa, Castropal., Lugo, Busemb., Aversa, Cardenas, Verivys apud La Croix, lib. vi, part. 1, num. 484, dicunt, parochum teneri, sive per se, sive per alium, Eucharistiam ministrare omnibus licite petentibus, etiam peste infectis, quia peste infecti habent jus illam petendi, et sunt in gravi necessitate spiri-

tuali illam suscipiendi, licet forte sacramentum poenitentiae susceperunt; cum nihilominus valde infestentur a daemone, indigeantque viribus spiritualibus, quas hoc sacramentum causat; possetque ipsis etiam per accidens causare primam gratiam, si non haberent; unde revera saltem per alium, si possit haberi, tenerentur parochi Eucharistiam ministrare peste infectis; si vero in aliquo loco non adesset alius sacerdos, qui in defectum parochi posset substitui, tunc ipse parochus ad id non tenetur, quia non deberet, ministrando aliquibus Eucharistiam, exponere se periculo destituendum totum populum, eumque relinquendum sine aliis magis necessariis sacramentis; nam necessitas communitatis praevalet necessitati privatae, et inter duo mala majus est evitandum et minus eligendum. Cap. *Duo mala* 1, dist. 13.

(9. Idem pariter est dicendum de obligatione parochorum administrandi peste infectis extremam unctionem, sive per se, sive per alios, quando possint haberi; secus autem non, uti mox dictum est de eucharistia. *Vide verb.* *EXTREMA UNCTIO*, num. 43 et 44.

(10. Pestis causa qui abfuerunt, quotidianae distributiones illis non debentur, nisi probetur legitima consuetudo, quod distributiones hujusmodi darentur absentibus ex justa causa. Sac. congr. Conc., apud Barbosam, in *Summa Apostolic. dec.*, verb. *PESTIS*, num. 2.

(11. Pestis occasione canonicus absens non lucratur distributiones quotidianas, nisi pestis grassetur, et probetur legitima consuetudo, quod distributiones hujusmodi dari consueverunt absentibus ex justa causa; (12. Quando autem dicatur pestis grassari, ut sit justa causa absentiae, relinquendum est arbitrio episcopi. S. cong. Conc., in *Mediol.*, 9 Novembris 1630, apud Barbosam, *loc. cit.*, num. 3 et 4.

(13. Cautela adhibenda a parochis, et eorum vicariis pro se conservandis in administratione sacramentorum tempore pestis, traduntur a Reiffenstuel, lib. iii *Decretal.*, tit. 4, num. 106. *Vide ibi.*

(14. Pestis tempore quid agi liceat, vel secus, circa administrationem sacramenti confirmationis, poenitentiae, extremam unctionem, *vide* in singulis eorum articulis.

(15. Num liceat dimidiare confessionem mortalium ex timore contrahendi morbi, questio est anceps inter doctores, in qua nihil certe decernitur. *De synodo dioces.*, lib. xiii, cap. 19, § 19, nov. edit.

(16. In ordine ad ministrandam Eucharistiam non esse omnem Ecclesiae ritum servandum, qui modo ab Ecclesia praescribitur, docet immortalis memoriae vir Muratorius, *Tract. de Peste*, sed ab episcopi judicio expetendum esse quid a singulis praestari posset, ut minus periculose, sed decenter ministraretur, quod etiam rescriptum fuit ad postulata vicarii apostolici Juliae Caesareae. *De synod. diocesan.*, *ibidem*, § 26.

(17. Tuto posset episcopus judicare tem-

pore pestis, quod Eucharistia laicis porrigeretur suis manibus accipienda, ut ipsi per se ori illam inducerent. *Ibid.*, § 27.

(18. Extrema unctio erga peste infectos conferri potest inungendo organum illius sensus, qui unctioni magis expositum se offert, ita formam proferendo, quomodo fieri

PHYSIOGNOMIA.

Vide verb. *SUPERSTITIO*, num. 24.

PIGNUS.

Quae vendi non possunt, nec possunt in pignus dari. L. *Pupillus*, § *Eam rem*, ff. *Quae res pignori*. Quare res Ecclesiae, et etiam mobilia pretiosa, non nisi concurrente legitima causa, et accedente licentia

solet cum unus tantummodo sensus inungitur. *Ibid.*, § 29.

(19. Licet autem iudicio episcopi in eo casu inungere aegrotum adhibita oblonga virga, cujus in extrema parte sit gossipium oleo sacro imbutum. *Ibid.*, § 30.

PILEOLUS.

SUMMARIUM.

1. Pileoli usus in missa, etiam extra canonem, concedi non potest ab episcopo, sed solum a Papa. — 2. Nullus etiam episcopus pileolo uti potest in missa sine Sedis Apostolicae licentia. — 3. Qui assistit in choro missae conventuali non potest por-

(1. Pileoli usus in missa, etiam extra canonem concedi non potest ab Episcopo, sed solum a Papa. Sac. congr. Episcop. et Regul., 3 Jan. 1590, et die 17 Jun. 1595; et sacr. cong. Rit., 24 April. 1626, et colligitur ex c. *Nullus* 56, De consecr., dist. 1.

(2. Nullus etiam episcopus pileolo uti potest in missa sine Sedis Apostolicae licentia. Sacra congreg. Rit., 3 Januar. et 24 April. 1616, apud Barbosam, in *Summa Apostolic. decis.*, verb. *Pileolus*, num. 1.

(3. Qui assistit in choro missae conventuali non potest portare pileolum per totum canonem; in aliis vero divinis officiis uti potest. Sac. congr. Episcop. et Regul., in *una S. Angeli*, 5 Novemb. 1602; apud Nicol., in *Floscul.*, verb. *Pileolus*, num. 2. Alii vero dicunt hoc decretum esse sacrae congregationis Rituum, ut videre est apud La Croix, lib. vi, parte ii, num. 1033, decret. 55.

(4. Pileolo uti non possunt parochi, tam de die quam de nocte ministrantes infirmis sanctissimae Eucharistiae sacramentum, neque praetextu invaletudinis. Sic respondit sac. congr. Rit., in *Romana*, 13 Aug. 1695, et 2 Januar. 1696, parocho Sancti Laurentii in Damaso apud Monacell., tom. IV *Supplement.* ad III tom., num. 9 et 10.

(5. Alia. *Vide verb.* *BIRRETUM*.

(6. Imo neque in choro potest portari coma fictitia, seu, ut vulgo dicitur, *Perucca*. Sac. congreg. Conc., in *una Bergamensi*, 9 Dec. 1690, lib. v *Decret.*, fol. 765, ubi rejecit instantiam abbatis Petri Nigroni, canonici cathedralis deferendi comam fictitiam in choro sub praetextu frigiditatis et subtilitatis aeris, apud Monacell., tom. IV, *Supplement.*, ad tom. I, num. 261.

tare pileolum per totam missam; in aliis vero divinis officiis uti potest. — 4. Pileolo uti non possunt parochi, tam de die quam de nocte ministrantes infirmis sanctissimum Eucharistiae sacramentum, neque praetextu invaletudinis. — 5. Alia *vide v.* *BIRRETUM*. — 6. Agitur de coma fictitia, ad num. 10.

(7. Et tanto minus coma fictitia, seu capillitium ascititium potest deferri et retineri in actu celebrationis missae, ut expresse prohibuit Innocentius XI, ut patet ex decreto de ejus mandato publicato in *Diocesi Colon.*, die 21 Mart. 1689, quod refertur sub verb. *Missae*, art. 9, n. 4. *Vide ibi*, et apud Reiffenstuel, lib. iii *Decretal.*, tit. 1, n. 93, ubi refertur consimile decretum publicatum de mandato Innoc. XII, die 18 Sept. 1692.

(8. Quinimo clerici deferentes comam fictitiam, vulgo *Perucca*, possunt excommunicari, si sint beneficiati, vel in ordinibus sacris constituti, ut habetur in concil. iii Constantinopolitano, canon. 96. Et hanc poenam excommunicationis ferendam sententiae contra beneficiatos, et in sacris constitutos deferentes comam fictitiam, sustinendam et imponendam esse declaravit sacra congregatio nonnullorum cardinalium specialiter a Papa deputata in *Vigilien. synodi*, 18 Maii 1695, in responsione ad 21. Contra vero caeteros clericos minorum ordinum esse procedendum juxta dispositionem concilii, sess. xxi, cap. 6, *De reform.*, apud Monacell., tom. I, in *Appendic. adnotat. ad litter.* « Encyclicam sacrae congregationis Episcoporum et Regularium super exercitiis indecentibus ecclesiasticorum, n. 20. »

(9. Et quod capillitium ascititium permitendum non ecclesiasticis personis, decrevit novissime sacra congreg. Conc., in *Melphit.*, 8 Aug. 1722, quod fuit expresse pariter prohibitum in Urbe de mense Februarii 1725, de mandato sanctissimi D. N. Benedicti XIII. ut refert Ursaya, in *Miscellan. sacro et profano* 1, litt. C, n. 52, et habetur